

GimGos

List Gimnazije Gospić

Gospić, siječanj 2017.,XXII.godina, broj 22

Intervju s ravnateljem

Projekt Erasmus +

Izložba Slave Gvozdić

IMPRESSUM

GimGos

List Gimnazije Gospić

Adresa uredništva:

Gimnazija Gospić

Budačka 24,

53000 Gospić

www.gimnazija-gospic.skole.hr

Za izdavača: ravnatelj

Milan Štimac (Gimnazija-Gospić)

Odgovorna urednica:

Bosiljka Šarić, prof. (mentor)

Glavni urednik:

Andrija Banić, 2.r.

Uredništvo:

Marko Domazet, Nikolina

Stilinović, Marija Stilinović,

Ana Bunčić, Ana Matasić,

Ivan Sambolić, Katarina Prša,

Katarina Čačić, Dorotea

Kolatahi, Antonio Krišto, Antonio Jovanović

Grafički urednici:

Vid Šarić i Petar Konjikovac

Fotografija:

Barbara Bašić i Marija Sudar

Naslovnica:

Vid Šarić

Suradnik:

Anton Orzes, prof.

Tisak: Jadranska tiskara, Senj

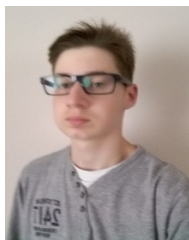
Naklada:

Gimnazija Gospić, e-učionica, 2.c, 2016.

Foto: Marija Sudar

Riječ urednika

Dragi čitatelji, učenici, profesori i svi oni koji su odvojili svoje dragocjeno vrijeme za čitanje ovog školskog lista!

Želio bih vam se zahvaliti što ste odlučili otkriti što smo ove godine pripremili u dvadeset drugom izdanju GimGos-a. Jako sam zahvalan što sam ove godine urednik GimGos-a i nadam se da će i ova godina biti sjajna kao i prijašnje. Ova školska godina bila je prepuna zanimljivih događanja i stvari koje ćete morati sami otkriti čitanjem ostatka lista, no ipak ću vam otkriti neke zanimljive detalje u ovome uvodu.

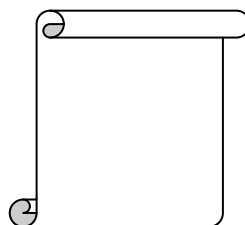
Novinarska grupa ove je godine povećana novim članovima čije ćete radove moći pročitati. Ove godine bilo je puno zbivanja tako da se unaprijed ispričavam ako smo što izostavili: pametne ploče, hibridna računala, tableti...tko bi rekao da će i naša Škola biti opremljena vrhunskom tehnologijom. Sve nam je to поближе opisao i objasnio ravnatelj Milan Štimac u intervjuu.

Kao i svake godine otišli smo i na Jesen u Lici koja je ove godine postala punoljetna i gdje smo mogli vidjeti razne proizvode iz svih krajeva Like.

Ove godine naša Škola također nastavlja s projektom Erasmus+. Za naše učenike ova godina bila je posebna jer su putovali u Poljsku, Rumunjsku i Litvu u čemu opet važnu ulogu ima poznavanje engleskog jezika. Ne bi bilo zanimljivo da vam odmah otkrijem sve sočne detalje.

Za kraj želim sreću i daljnji uspjeh našim maturantima. Ovim uvodom vas dalje prepuštam riječima i pričama naših novinara.

Urednik školskog lista GimGos, vaš Andrija Banić, 2.c

Gdansk u Poljskoj, Projekt Erasmus+, gimnazijalci i prof. Antonija Pavelić i Edita Klobučar. Foto: Vid Šarić

ŠKOLSKI ŽIVOT

- Intervju s ravnateljem.....4

KULTURA

- Info - centar za mlade.....6
- Predstavljanje knjiga.....7
- Sinjska alka.....8
- Pjevačko natjecanje.....10
- Večer matematike.....11
- Izložba o Anni Frank.....12
- Slikarska izložba Slave Gvozdić.....14
- Intervju sa Željkom Horvat Vukelja.....16

PROJEKTI

- Projekt Erasmus+.....17

OBIJEŽAVANJA

- Europski dan jezika.....18

LITERARNI RADOVI

- Eseji.....19
- Pjesme.....21

SPORT

- Sportske igre.....22

ZABAVNI KUTAK

- Epigrama.....23
- Strip.....24

Gimnazija Gospić uključila se u e-Škole Hrvatske

Ravnatelj Gimnazije Gospić Milan Štimac dovršio je pilot projekt e-Škole i opremio učionice tabletima, hibridnim računalima, pametnim pločama...

1. Poštovani ravnatelju, kada ste i kako započeli pilot projekt e-Škole?

-Ključni problem hrvatskog osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovnog sustava jest niska iskorištenost potencijala informacijsko –komunikacijske tehnologije(IKT) u obrazovnom sustavu koju uzrokuje nesustavan pristup uvođenja IKT-a u obrazovne i poslovne procese kao i nedostatak strategije i sustava digitalne zrelosti škole.

Pilot projekt e-Škole uspostava je digitalno zrelih škola i dio je šireg programa e-Škole. U odabranih 20 škola u Republici Hrvatskoj , osnovnih i srednjih (među kojima je i Gimnazija Gospić), kroz dvije školske godine na temelju iskustva pilotiranja razvit će se strategija implementiranja sustava digitalne zrelosti škola.

Što je to pilot projekt? To je ogledni projekt koji, kada mu se sagledaju dobre i loše strane te poprave nedostatci, treba poslužiti kao uzor za druge izvrsne projekte. Škole koje sudjeluju u projektu odabrane su javnim natječajem.

3. Tko je financirao ovaj projekt i koliko je novca utrošeno?

- Ukupna vrijednost projekta je 228.000.000 kuna u cijeloj Hrvatskoj. Europska unija sudjeluje u projektu sa 193.800.000 kuna. Obje faze projekta financiraju se većim dijelom (85%) iz strukturnih fondova Europske unije. Nositelj projekta je Hrvatska akademska i istraživačka mreža- CARNET, a mjerodavno tijelo je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, odnosno Vlada Republike Hrvatske.

Milan Štimac, ravnatelj Gimnazije Gospić, 2016. Foto:Antonio Krišto

2. Koliko je škola uključeno?

- Škole su opremljene kvalitetnim i modernim sredstvima. Projekt je fokusiran na razvoj digitalnih kompetencija, edukaciju i podršku nastavnom i nenastavnom osoblju, razvoju digitalnih obrazovnih sadržaja. U projekt je ušlo 10% osnovnih i srednjih škola. Škole su odabrane na temelju načela reprezentativnosti. Škole su odabrane javnim pozivom. Među prvih 20 škola je Gimnazija Gospić, a među 150 škola u drugoj fazi su osnovne škole u Perušiću i Otočcu.

4. Koliko ste vremena utrošili u ovaj projekt?

-Program e-Škole sastoji se od pilot projekta koji se provodi od 1.ožujka 2015. do 28.veljače 2018. godine te velikog projekta koji se planira provoditi od 2019. do 2022. godine na temelju rezultata pilot projekta. Puno smo vremena utrošili u pripremu da uđemo u sam projekt. Na Nastavničkom vijeću donijeli smo jednoglasno odluku da idemo u ovaj projekt, svjesni njegovog značaja. Same pripreme za ovaj projekt započele su još 2013.godine.

Foto: Marija Sudar, e-učionica, Gimnazija Gospić, 2016.

5. Kako su se pripremali nastavnici?

-U digitalno zrelih školama adekvatna upotreba informacijsko-komunikacijske tehnologije doprinosi:

- učinkovitom i transparentnom upravljanju školom
- razvoju digitalno kompetentnih nastavnika spremnih za primjenu inovacija u osobnoj pedagoškoj praksi
- razvoju digitalno kompetentnih učenika spremnijih za nastavak školovanja i konkurentnijima na tržištu rada.

Temelj obrazovanja je nastavnik, a primarni je fokus učenik. Obrazovanje nastavnika prethodilo je ostalim aktivnostima u projektu putem seminara u školi i u Hrvatskoj za sve škole u pilot projektu, a također i kroz webinare. Bez osnaženih nastavnika i ostalog osoblja, sposobnih i spremnih za nove pristupe poučavanju, infrastruktura bi ostala neiskorištena, a usluge i sadržaji razvijeni unutar projekta- odbačeni.

6. Kako ste opremili učionice?

Krajnji korisnici ovog projekta trebaju biti učenici. U školi su opremljene dvije specijalizirane učionice matematike s tzv. pametnim pločama online vezom. Sve učionice i ostali zajednički prostori imaju stabilnu i bežičnu vezu s Internetom. Ove dvije učionice namijenjene su u prvom redu tzv. STEM predmetima (matematika, fizika, kemija, biologija), a mogu ih koristiti i ostali profesori. Od opreme nastavnici su dobili 22 tableta, profesori STEM predmeta 6 hibridnih računala, ravnatelj, pedagoginja i knjižničarka prijenosna računala, tajnica i računovođa 2 stabilna računala. Učenici su dobili 30 tableta koje će koristiti u ove dvije specijalizirane učionice.

7. Zbornica, hol i mnoge učionice imaju novi izgled- okrećene su i preuređene. Imate li još kakvih planova?

- Što se tiče vanjskog izgleda školskog prostora, od moga dolaska na mjesto ravnatelja Gimnazije Gospić 2009.godine puno je toga učinjeno, od razgraničenja prostora sa Strukovnom školom, izvođenja TZK u velikoj dvorani, uređenja prostora, brušenja i lakiranja parketa, ličenja. Bez lažne skromnosti, čitav svoj radni vijek nastojao sam u školama gdje sam bio ravnatelj stvoriti adekvatne uvjete za izvođenje nastave iz čega onda proizlaze i suvremeni oblici i metode rada, a sve u svrhu pružanja vama učenicima što suvremenijih uvjeta rada. Dok sam bio ravnatelj u osnovnoj školi, bio sam i ratni ravnatelj u vrlo teškim i po život opasnim uvjetima, zatim u vrijeme obnove ratom uništenih školskih objekata, pripreme i početka proširenja prostora u osnovnoj školi za rad u jednoj smjeni. Ovo sve bilo bi nemoguće napraviti bez adekvatne podrške MZOS-a, osnivača

Grada Gospića i Ličko –senjske županije na čemu im zahvaljujem.

Što se tiče planova do moje mirovine, a to je za dvije godine, u planu je preuređenje i opremanje kabineta kemije i fizike. Škola ima vrlo moderan kabinet informatike, a računala koja ne koristimo doniramo osnovnim školama (Kosinj, u planu je Karlobag).

Hvala!

Ivan Sambolić i Andrija Banić, 2.c

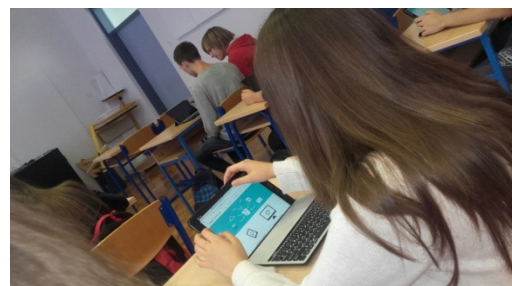

Foto:M. Sudar, e-učionica, 2016.,Gimnazija Gospić

Info - centar za mlade

SVEČANO OTVORENJE INFO - CENTRA ZA MLADE

U Kulturno - informativnom centru Gospić 29. rujna 2016. godine otvoren je Info - centar za mlade Gospić. Dio je regionalnog info - centra za mlade koji pokriva četiri županije, i to Primorsko-goransku, Istarsku, Karlovačku i Ličko-senjsku .

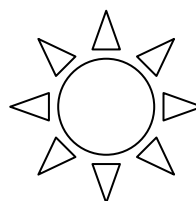
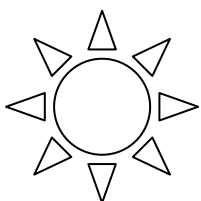
Plod je suradnje i partnerstva Regionalnog info - centra za mlade Rijeka, Likovne udruge „Lika“ Gospić i KIC-a Gospić. Info - centar omogućava

razne informacije mladima, trebali bi postati aktivniji za preuzimanje važnije uloge u lokalnoj zajednici. Glavni nositelj projekata razvoja Info - centra za mlade Gospić je Likovna udruga „Lika“, KIC je dao svoj prostor, a velika pomoć je iskustvo kolega iz Rijeke koji u info - centru u tom gradu rade od 2006. godine. Prva aktivnost koju će Info-centar za mlade imati jest uključivanje u kampanju „Time to move“ koja za cilj ima informirati mlade o mogućnostima za mobilnost (Europska volonterska služba, razni Erasmus+ programi, studiranje u inozemstvu, stažiranje i sl.).

Katarina Prša,2.c

U KIC-u, Info - centar za mlade, Gospić, 2016. Foto: Barbara Bašić

Predstavljanje knjiga- Intervju s Damirom Markušem i Damirom Plavšićem

Bitka za Vukovar-Kako smo branili grad i Hrvatsku

„ Pozivam sve hrvatske branitelje da pišu, da se ne zaboravi!“

U kinu „Korzo“ u Gospiću održana je predstava „Bitka za Vukovar-Kako smo branili grad i Hrvatsku“, 22.rujna 2016. Nakon predstave predstavljene su dvije knjige HOS u obrani Vukovara i Bogdanovaca, Damir Markuš i Bitka za Vukovar, Damir Plavšić. Tim povodom razgovarali smo s ovom dvojicom autora.

Pučko otvoreno učilište, Foto:M.Sudar

1.Koje su teme vaših knjiga?

-**Plavšić:** U svojoj knjizi prvi put javno opisujem neke bitke koje su se događale u gradu Vukovaru, a posebno na najkrvavijem dijelu vukovarskog bojišta, na Sajmištu. Za neke akcije mnogi vukovarski branitelji nisu znali dok ova knjiga nije ugledala svjetlo dana. Knjigu završavam posljednjom stranicom očeva ratnog dnevnika, a njega su ubili na masovnom grobištu Ovčara.

-**Markuš:** Danas smo imali temu Bitka za Vukovar. Ja i moj kolega Damir Plavšić govorili smo kako je bilo te ratne, krvave jeseni 1991. godine, naime napisao sam knjigu „58“ HOS u obrani Vukovara i Bogdanovaca“, i ovim putem bih se zahvalio svima iz Gospića koji su sudjelovali u ovoj prekrasnoj, braniteljskoj predstavi.

2.Što Vas je motiviralo da napišete knjigu?

-**Plavšić:** Sve ono što nije zapisano kao da se nije ni dogodilo i bit će zauvijek zaboravljeno. Upravo to me motiviralo. Mi moramo zapisati kako smo branili grad Vukovar i kako smo pobjeđivali u našim pobjedonosnim akcijama Bljesak, Oluja itd. Dakle, jednostavno mora se zapisati da ne bi bilo zaboravljeno i da jednog dana netko drugi tko nije sudjelovao na tim bojištima ne bi pisao o tome, tada to nije vjerodostojno.

-**Markuš:** Motiv je uglavnom bio ovo: Pola moje postrojbe i pola mojih prijatelja poginulo je, a što se ne napiše, nije se dogodilo. Dakle, ne smijemo dopustiti da se oni zaborave. I kad nas ne bude, knjiga ostaje.

3.Kako ste skupljali građu za svoju knjigu?

-**Plavšić:** Jednostavno sam pisao točno ono što se događalo, kako se događalo i na kojim mjestima. Dakle, opisivao sam konkretne akcije tijekom obrane Vukovara, Priljeva i Borova Naselja i ono što sam ja proživljavao jer to je jako bitno jer ja sa svojom čašću stojim iza istinitosti knjige.

-**Markuš:** Najviše iz sjećanja. Srećom, imamo i fotografije. U mojoj knjizi ima 107 fotografija i 250 stranica. Damir Radić i Viktorin Jurić- Paša, moji suborci slikali su Vukovar i danas je ta građa dragocjena. Ima nešto autentične dokumentacije o mom ranjavanju. Tri sam puta bio ranjen i ta je medicinska dokumentacija u knjizi.

4.Možete li nam reći nešto više o sebi?

-**Plavšić:** Ja sam jedan običan mali čovjek, ali čovjek koji još uvijek beskrajno voli svoju domovinu. U mirovini sam

od 2004. Visokoobrazovana sam osoba. Upravo to omalovažavanje hrvatskih branitelja i pokušaj da se zaboravi Domovinski rat zajedno me s kolegom Damirom Markušem ponukalo da idemo Hrvatskom i svijetom da

svjedočimo istinu. Da režiramo ovu našu prvu hrvatsku, domoljubnu, braniteljsku predstavu da posebno vama, mladim ljudima pokušamo na jedan poseban način dočarati što se to događalo u Vukovaru.

-Markuš: Bio sam djelatna vojna osoba. U mirovini sam od 2001. Danas se bavimo temama poput Domovinskog rata, snima se i ratni film „Šesti autobus“ serijal o Vukovaru i mnoge druge stvari.

Damir Markuš i Damir Plavšić, 2016. (s interneta)

Markuš: Ono što nije zapisano, kao da se nije ni dogodilo i bit će zauvijek zaboravljeno.

Plavšić: I kad nas ne bude, knjiga ostaje.

5. Je li Vam tko pomagao u pisanju?

-Plavšić: Ne, nema mi tko pomoći oko pisanja jer sam pisao ono što sam ja proživljavao.

-Markuš: Da, pomagali su mi moji suborci, moji preživjeli prijatelji. U knjizi ima i njihovih izjava. Zajedno smo na neki način radili.

6. Mislite li napisati još koju knjigu?

-Plavšić: Ja imam napisani roman od nekih 350 stranica koji mi 17 godina stoji u kompjutoru i na žalost nije još sazrelo vrijeme da taj roman ugleda svjetlo dana.

-Markuš: Ja se nadam. Imam još jednu temu koju bih htio obraditi, a to je „HOS u Domovinskom ratu“, dakle okupio bih sve dragovoljce HOS-a, sve postrojbe u Hrvatskoj da zajednički napišemo jednu knjigu. Ovim putem pozivam sve hrvatske branitelje da pišu, da se ne zaboravi jer vijek življenja hrvatskog branitelja je 50 godina, dakle brzo umiremo, a ako ne zapišemo, zaboravit će se s vremenom.

7. Jeste li napisali još koju knjigu?

-Plavšić: Jesam. Ovo mi je treća knjiga.

Nikolina Stilinović i Marija Sudar, 2.c

Razrušeni Vukovar (s Interneta)

Predavanje o Sinjskoj alci

Sinjska alka

Vraćamo se u 19.stoljeće...

Fotografije 1,2: Duško Ramejak, Gradska knjižnica Gospić. Foto: A. Jovanović

U Gradskoj knjižnici Gospić 25.10.2016. Duško Ramejak održao je predavanje o Sinjskoj alci. Na predavanje su došli učenici srednjih škola u pratnji profesora. Gospodin Duško dolazi iz alkarske obitelji i ima izrazitu ljubav prema konjima zbog alke. U kratkom prezentiranju pokazao nam je i objasnio sve o Sinjskoj alci. Pobjednik dobiva 50.000 kuna. U 60 sekundi konj mora pretrčati za 12 sekundi ili je diskvalificiran. Ne smije otpasti nijedan dio odjeće, inače je natjecatelj diskvalificiran. Koplje je dugo od 2.75 metara do 3 metra. Mačkale su topovi (oni su davali signale koliko turske vojske dolazi). Član Alke mora biti rođeni Sinjanin. Izgled, ponašanje, konj utječu na to može li natjecatelj sudjelovati u alci, a sudjeluje 35 konja u alci. Natjecatelji imaju poseban stil jahanja (duboko sjedenje u sedlu). Alkarska odora čuva se već 300 godina. Posebno je biran svaki dio, od srebra i zlata. Iz Tanzanije se nabavljala slonova kost. Nosila se svečana mletačka odora časnika iz Sinja, spoj tradicije Mletačke Republike i Sinja. I za kraj gospodin Duško nam je objasnio što je satilja. Satilja je igra na konjima koja se čuva preko 300 godina, a cilj je gađanje srebrne zvijezde.

Antonio Jovanović, 2.a

PJEVAČKO NATJECANJE ZA MALE PČELICE

Lovro Čanić, učenik 2. razreda Srednje škole Plitvička Jezera potaknuo je organizaciju humanitarne akcije kojom će se osigurati novac za plaćanje pomoćnika u radu jednom od učenika OŠ dr. Jure Turića.

Humanitarna akcija u kinu "Korzo", 2016. Foto: Marija Stilinović

U Gospiću se održala humanitarna akcija pod nazivom „Najljepši glasovi za Pčelice“ 19. studenog 2016.g. Sama priredba organizirana je s ciljem prikupljanja potrebnog novca te buđenja svijesti ljudi o tome kako je potrebno širiti zajedništvo. Sve se to odvijalo na inicijativu Lovre Čanića koji je i sam imao priliku pohađati školu u kojoj se nalazi učenik za kojega se novac prikupljao. Sama humanitarna akcija te proslava 6. rođendana udruge „Pčelice“ (udruge roditelja djece s poteškoćama u razvoju) odvijala se u prostorijama kina „Korza“ u Gospiću s početkom u 19:00 sati. Dvorana se pretvorila u pravu košnicu jer se u njoj nalazilo preko 300 posjetitelja. Sve to bilo je popraćeno pjevačkim natjecanjem u kojem je sudjelovalo 8 izvanrednih talenata u isto toliko nastupa. Publiku su također

zabavljale male „ZUMBICE“ sa svojim plesovima. Sva ta silna publika također je imala veliku ulogu jer je svojim glasovima odabrala pobjednike, a to su bili Ana Štimac i Mateo Prša koji su i po glasovima stručnog suda osvojili prvo mjesto. Po glasovima stručnog suda drugo mjesto osvojila je Iva Rukavina, a treće Sanja Ivšinović. Najsimpatičniji nastup pripao je fantastičnom trojcu Alić, Milković, Šarić. Isto tako imali smo priliku prisustvovati izboru dodatnih članova ocjenjivačkog suda nasumičnim izborom odnosno onima koji su pronašli med ispod svojih sjedala. Na samom završetku govor je održala i predsjednica udruge gđa Željka Šikić. Nadamo se da će se u našem gradu održavati još više ovakvih akcija.

VEČER MATEMATIKE

MATEMATIKA JE HIT

To je bilo zabavno i jedinstveno iskustvo i svi su shvatili da je matematika pravo otkriće i da je jako zanimljiva.

Večer matematike organizirao je profesor Zvonimir Knežević 01. prosinca 2016. U 18.00h u učionici matematike u Gimnaziji Gospić. Prisutno je bilo dvadesetak učenika od prvog do četvrtog razreda. Učenici su bili podijeljeni u četiri grupe. Jedna je grupa šivala razne geometrijske likove iglom i koncem na hameru A4 veličine, a uzorke su skidali s interneta. Druga i treća grupa crtala je na papiru

nemoguće likove pomoću geometrijskog pribora (nemogući trokut, pravokutnik i stube). Četvrta grupa rješavala je problemske zadatke. Dva sata intenzivnog rada prošla su u trenu. To je bilo zabavno i jedinstveno iskustvo i svi su shvatili da matematika nije dosadna. Dapače, ona razvija „moždane vijuge“ i pravo je otkriće i jako je zanimljiva.

Večer matematike, učenici Gimnazije Gospić, 2016. Foto: Barbara Bašić

Tekst napisao: Andrija Banić, 2.c

Anne Frank

POVIJEST ZA SADAŠNJOST

„...moja je najveća želja biti novinarka, a kasnije i slavna spisateljica.“

Povodom Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad djecom u Muzeju Like Gospić, učenici Gimnazije Gospić pripremili su izložbu o djevojčici koja je jedan od simbola Drugog svjetskog rata, Anni Frank. No naravno, tih dvanaest učenika morali su se dobro pripremiti za vođenje izložbe. Stoga su oni pohađali dvodnevne pripreme da shvate lik Anne Frank i prenesu ga na druge.

Potresna svjedočanstva, život Židova, politička događanja u Njemačkoj, kao i život Anine obitelji u ratu objavljena su kronološkim redoslijedom na tridesetak izložbenih panela. Također, tu je i šest panela koji prikazuju hrvatsku povijest za vrijeme rata. Ova izložba koja je obišla već četrdesetak zemalja ostvarena je u sklopu „Povijest za svijest“, a organizatori su Hrvatska edukacija, HERMES i Kuća Anne Frank iz Amsterdama. Stvarnom pričom o životu djevojčice kojoj je jedina želja bila da postane novinarka i spisateljica, naši učenici nikoga nisu ostavili ravnodušnim, a pokojeg pojedinca su potaknuli da opet uzme u ruke Dnevnik Anne Frank.

Marija Sudar, 2.c

Izložba o Anni Frank, Muzej Like Gospić

Foto: Barbara Bašić, 2.c

Z A B O R A V I !

Izložba o Anni Frank, Muzej Like Gospić, učenici Gimnazije Gospić Ana Bunčić , Andrija Banić i drugi

Foto: Barbara Bašić, 2.c

51. izložba Ličkog likovnog anala

SLIKARSKA IZLOŽBA SLAVE GVOZDIĆ

Izložba Slave Gvozdić u Muzeju Like Gospić. Foto: Ana Bunčić

Muzej Like Gospić i ove godine organizirao je izložbu pod nazivom *Lički likovni anale*.

Popularno nazvan **Likanale**, čija likovna tradicija i aktivnost kontinuirano traje pedeset i jednu godinu, ostavio je u kulturnom životu našega grada jasan i svijetao trag. Iz godine u godinu ova izložba posvećena je stvaralaštvu pojedincu-umjetniku koji ima poveznicu s Likom, bilo rođenjem, podrijetlom ili boravkom u Lici. Tako je ovogodišnji **Likanale** posvećen stvaralaštvu akademske slikarice Slave Gvozdić. Njena povezanost s našim krajem je djelovanje na Gimnaziji „Nikola Tesla“ gdje je školske godine 1960./61. predavala likovnu umjetnost i francuski jezik. Otvaranje izložbe bilo je u petak, 28. listopada 2016. u 12 sati u Galeriji Muzeja. Uvodnu riječ i sve nazočne pozdravila je ravnateljica Muzeja Like Gospić Vesna Bunčić. Osvrćući se na

kompleksno umjetničko djelovanje ove slikarice, naglasila je riječima: „*Pregled stvaralaštva od skoro četrdeset godina teško je svesti na približno isto toliki broj djela*“. Taj je pokušaj još paradoksalniji kada je u pitanju slikarstvo Slave Gvozdić jer, u njenom kontinuiranom umjetničkom radu, nije moguće, a još je manje potrebno, danas kada je vrijeme za autoričinu retrospektivu najaktualnije i najzrelije, zanemariti ijedno od njenih slikarskih razdoblja koja slijede jedno drugo u logičnom, mirnom redoslijedu, zatvarajući gotovo čitav krug. Na ovoj izložbi među 39 izloženih djela nalazi se i jedna slika iz galerijskog fundusa Muzeja Like Gospić pod nazivom „Školjke i zvijezda“ iz 1956. godine.“ Među brojnim ljubiteljima slikarstva, bile su i njezine tri sestre koje su ustupile djela za ovogodišnji **Likanale**. Tako su u gradu Gospiću bile Pavica, pijanistica i glasovirska pedagoginja, Jasna, profesorica pjevanja i Ljerka, profesorica fizike.

Predgovor za katalog izložbe napisao je Stanko Špoljarić, povjesničar umjetnosti. Tijekom otvaranja izložbe istaknuo je da je umjetnica unatoč kratkom boravku u ovome dijelu države prepoznala prostor Like, a njezin najpoznatiji portret svakako je „Ličanka“

koju je zapazila u vlaku. Izložbu je svečano otvorio Petar Radošević, predsjednik Gradskog vijeća Grada Gospića,

Ana Bunčić, 4.b

rekavši, između ostalog, da je svaka izložba Ličkog likovnog anala vrijedna pažnje jer je uspjela sačuvati kontinuitet usprkos Domovinskom ratu. Tako je 1991. godine održana 26. izložba Ličkog likovnog anala u Malom salonu na Korzu u Rijeci. Izložba ostaje otvorena do 18. studenog 2016. godine.

Fotografije 2, 3: Izložba Slave Gvozdić u Muzeju Like Gospić. Foto: Katarina Čačić, 2.c

INTERVJU SA ŽELJKOM HORVAT VUKELJA

Prije nekoliko tjedna Gradsku knjižnicu posjetila je bivša urednica Modre laste i Smiba koja nam je pokazala važnost pripovijedanja. Gospođu Željku zamolili smo da nam odgovori na nekoliko kratkih pitanja

Koja ste po redu urednica Modre laste?

-Ja vam ne mogu matematički odgovoriti na to pitanje, no dugo vremena sam bila urednica.

Možete li nam opisati svoj trenutni posao?

-Pa, putujem Hrvatskom i pripovijedam svoje priče i velikima i malima. Oni jednostavno uživaju u njima.

Surađujete li i sada sa srednjim školama?

-Zadnjih nekoliko godina suradnja sa srednjim škola je skoro pa obustavljena jer učenici nisu zainteresirani.

Kako birate uratke za svoj časopis?

-Mi uvijek biramo djela po ključu zanimljivosti jer naravno da će čitatelji čitati nešto što je zanimljivo i njima atraktivno.

Kolika je važnost pripovijedanja?

-Kod djece ima veliku ulogu u razvijanju njihove mašte koja u višim razredima pomaže djetetu pisati sastavke, a kasnije i eseje.

Jeste li možda napisali koju knjigu?

-Većinom imam svoje usmene priče i pripovijetke, ali napisala sam dva romana: *Reumatični kišobran* i *Putovanje patuljka Zvončića*.

Možete li nam objasniti sto je pričokaz?

-Pričokaz je oblik u kojem ja dok pripovijedam i glumim tako da djeci mogu prenijeti priču tako da je njima zanimljiva i da ju zapamte.

Fotografije 1,2:Želka Horvat Vukelja u Gradskoj knjižnici i s novinarkama, 2016.

Gospić.Foto:Marija Stilinović Tekst napisala: Ana Matasić, 2.a

PROJEKT ERASMUS+

Put u Poljsku

U Gdansk smo stigli jedan dan ranije kako bismo mogli razgledati ljepote grada nevezano za projekt gdje smo odsjeli u hostelu

Gdansk u Poljskoj, prof.Antonija Pavelić i Edita Klobučar s učenicima Gimnazije Gospić, 2016.

Foto: Vid Šarić

Jedan od mnogih projekata u sklopu **Erasmus+** organizacije je i projekt „CCA to sciensis“ kojemu je cilj povezati znanje matematike, kemije i biologije. U sklopu toga projekta su i međunarodna putovanja u zemlje članice projekta (ukupno njih sedam). Prvo putovanje bilo je u Poljsku (8.-14. listopada) gdje su iz Gimnazije Gospić oputovale profesorice Edita Klobučar i Antonija Pavelić. Naravno, bez učenika ovi projekti nemaju svrhe pa se u Poljsku zaputilo i petero učenika iz naše škole, a to su Paulina Uremović, Marija Ana Kolak, Pave Pezelj, Antonio Rudelić i Vid Šarić. U Gdansk smo stigli jedan dan ranije kako bismo mogli razgledati ljepote grada nevezano za projekt gdje smo odsjeli u hostelu. Sljedeći dan smo oputovali za Somonino gdje su nas čekale gostujuće obitelji koje su nas velikodušno primile i ugostile. Nakon toga uslijedilo je pet nastavnih dana u kojima smo odradili 30 sati treninga odnosno službenih sati gdje smo rješavali zadatke i probleme vezane za matematiku, biologiju i kemiju. U poslijepodnevnom odnosno neformalnim satima

išli smo na razne izlete po poznatim i obližnjim gradovima. Na formalnim satima radili smo na „euro pass putovnicama“, „cover letterima“ i životopisima gdje smo morali koristiti znanje iz informatike i poznavanja jezika jer su timovi bili međunarodni i bilo je nužno sporazumijevati se na engleskom jeziku. Samim time smo znatno unaprijedili svoje govorne i komunikativne sposobnosti što je, između ostaloga, i jedan od ciljeva projekta. Posljednjega dana imali smo organiziranu oproštajnu zabavu gdje smo se svi lijepo zabavili i dobro proveli. Uza sve to, svi smo po prvi puta letjeli zrakoplovom što nam je također bio jedinstven i zanimljiv doživljaj.

Vid Šarić, 2.c

Europski dan jezika

Obilježen Europski dan jezika svečanom priredbom

Europski dan jezika obilježavamo 26. rujna svake godine. Toga dana slavimo jezičnu raznolikost kontinenta s više od 200 europskih jezika, 24 službena EU jezika i oko 60 manjinskih jezika.

Glavni ciljevi proslave Europskog dana jezika su poticanje građanstva na važnost učenja jezika i poticanje učenja većeg broja jezika te promicanje bogate jezične i kulturne raznolikosti Europe.

Povodom Europskog dana jezika naša Škola organizirala je priredbu u kojoj su sudjelovali učenici svih razreda Gimnazije Gospić. Čitali su se tekstovi na hrvatskom i engleskom jeziku, a za kraj učenici su pjevali uz pratnju gitare. Naša škola je ovaj dan obilježila na kratak, ali sladak način.

Dorotea Kolatahi, 3.b

Foto: D.Kolatahi

Gimnazijalci Gimnazije Gospić, 2016.

RASPRAVLJAČKI ŠKOLSKI ESEJ

Ulomak Gavranova eseja O romanima i knjigama iz knjige eseja Književnost i kazalište na sažet način prikazuje realnu sliku našeg društva odnosno stajališta nekih pojedinaca, ali i samog sebe o tome kako će roman nestati, odnosno kako će se roman u budućnosti sve više razvijati. Međutim, sam Miro Gavran govori o tome kako je nemoguće da roman nestane, ali navodi kako sve što je rođeno, mora i umrijeti.

Svaki čovjek koji se rodi, mora i umrijeti. Ali, njegov lik i djelo ostaju zauvijek živjeti u srcima njegovih bližnjih. Tako je i s romanima. Ako se romani ikada prestanu stvarati, nikada, dok je god svijeta, oni se neće prestati čitati. Primjerice, u razdoblju prije popularizacije romana, pisala se i čitala narodna poezija. „Stoljećima je u brojnim narodima poezija bila kraljica književnosti pa je u jednom trenutku, roman zasjeo na taj tron.“

Ali, ako narodna poezija više nije toliko popularna među širom publikom, to ne znači da je „umrla“ niti nestala. Eksplozijom romana u 19.st. mijenja se slika ljudskog društva. U romanima se počinju prikazivati stvarne prilike iz ljudskog života. Roman Otac Goriot, Honorea de Balzaca prikazuje kako je u tadašnjem društvu, ali je takva slika i danas, novac igrao veliku ulogu, no uglavnom u negativnom smislu dok Zločin i kazna, F.M.Dostojevskog iz razdoblja 60-tih godina 19.st., na realističan način prikazuje kako je požrtvovni pojedinac iz altruizma u stanju počinuti veliko zlodjelo samo kako bi pomogao drugima. Tadašnjim čitateljima ovi romani služili su za zabavu, razonodu, dočim danas, osim što su zanimljivi

široj publici, mogu služiti također za iščitavanje poruka koje svakome dobro dođu u životu. Iako autor navodi kako nikada nije upoznao ni jednog čovjeka koji je pročitao roman na internetu, to ne mora biti ni približno točno. Danas jednostavno putem svog pametnog telefona preuzmemo roman koji želimo čitati na brz i lak način. Neki ljudi čak i više vole čitati knjige u elektroničkom obliku, dok je nekima draža prava, klasična knjiga. „...knjige se iz godine u godinu tiskaju u sve većem broju.“ Neki tvrde da nikako ne vole čitati, ali oni najvjerojatnije nikada nisu ništa ni čitali pa ne znaju i ne razumiju kakvo zadovoljstvo pruža čitanje neke knjige. Autorova misao da roman sugerira putovanje kroz specifičan sveobuhvatan život može se protumačiti baš na takav način da dokle god ne počnemo čitati, ne možemo znati što nam sve roman može pružiti i kakve sve pozitivne promjene može izazvati u nečijem životu.

Gledanjem filmova ili prikazom nečijeg života kroz kazališnu predstavu možemo na vrlo dobar način upoznati neku tuđu kulturu i običaje, ali najbolju predodžbu dobijemo čitajući o tome i tako ujedno razvijajući svoju maštu. Knjiga njemačke spisateljice Corine Hoffman, Bijela Masajka na jednostavan način prikazuje život jednog plemena u Africi. Čitanjem te knjige možemo shvatiti kako teško neki ljudi žive, ali su svejedno sretni. To nas treba navoditi na razmišljanje i preispitivanje sebe samih. Što nam je najvažnije u životu? Isto tako možemo iz svakog romana izvući pouku da postanemo boljima i kako da se što bolje razvijamo kao osobe u cjelini.

Natalija Kurteš, 3.a

ESEJI

Fotografija: Hamlet (s Interneta)

William Shakespeare: Hamlet

Ovo je psihološka, filozofska i poetska tragedija napisana u pet činova. Nastala je u razdoblju renesanse i manirizma. Tema je Hamletova osveta zbog ubojstva svojega oca. Radnja se odvija u Danskoj, u dvorcu Helsingöru, početkom 17. stoljeća. Tragedija je napisana u stihu i u prozi.

Ulomak pripada trećem činu. Ovdje se nalazi Hamletov monolog u kojem on razmišlja o samoubojstvu: „Biti ili ne biti - to je pitanje. | Da li je časnije u duši trpjeti | Metke i strelice silovite sudbine | Il pograbit oružje protiv mora jada...". On je tužan i očajan zbog svih događaja koji su mu se dogodili u protekla dva mjeseca, od ubojstva svojega oca do preuranjenog vjenčanja svoje majke. Tu bi agoniju mogao lako okončati (počiniti samoubojstvo), ali u životu ima još jednu neizvršenu misiju - osvetiti svojega oca. Također se boji i što će biti poslije smrti, čekaju li ga još veće muke: „Tko bi breme nosio, | U znoju stenjući pod dosadom života, | Da strah od nečega što vreba iza smrti - | U zemlji

neotkrivenoj iz koje se | Ni jedan putnik ne vraća - ne koči volju". Zaključuje da je dignuti ruku na sebe očajnički čin i čin kukavice. U životu nas snalaze različiti problemi i često je teško nositi se s njima, ali treba biti snažna i čvrsta osoba i boriti se. Na kraju, kakav bi smisao imao život da nema nikakvu vrijednost i da svaki problem možemo na takav način riješiti.

Hamlet je mladi danski kraljević, sin ubijenoga kralja Hamleta. On je vrlo učen, obrazovan, osjećajan i pravi intelektualac toga vremena. Na sve loše stvari koje mu se događaju vrlo burno reagira. Postaje ogorčen i očajan, a prema drugim likovima odnosi se vrlo cinično i ironično. U životu mu je važna pravda i borit će se za nju sve dok nije zadovoljena.

Poruka ovoga djela je da je svijet pun zla i da se uvijek moramo kritički odnositi prema svemu oko sebe i da nikada ne smijemo slijepo vjerovati drugim ljudima. Protiv zla se moramo boriti bez ikakve izlike i moramo učiniti sve da ga pobijedimo, bez obzira na posljedice.

Dijana Zdunić, 2.c

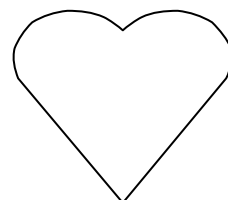
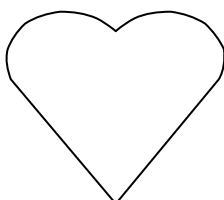
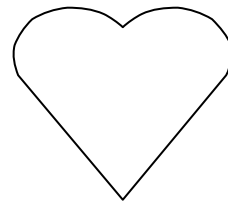
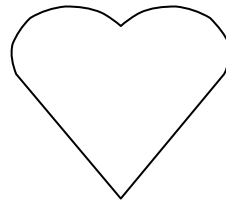
PJESME

Demoni

Ja sam svaki gutljaj
od kojeg te zapeče grlo.
Ja sam svaki dim
koji ti ispuni pluća.
Ja sam svaka tableta
koja ti pomuti um.

Ja sam ono bez čega ne možeš,
ono što te drži u životu
i ubija,
ono što pokušavaš ubiti
u sebi.

Ja te kontroliram.
Ja te polako ubijam.
Ja predstavljam sve loše
u tebi.
Ja sam uvijek tu.

Ema Prpić, 3.b

Sportske igre

Održane sportske igre između Gimnazije i Strukovne

Održale su se sportske igre 30.09.2016. između Gimnazije i Strukovne škole. Utkmice su se održale u dvorani Gospić. Trener za Gimnaziju bio je Josip Štampar, a trenerica Strukovne škole bila je Tihana Valentić.

Prva je bila nogometna utakmica između učenika koja je započela u 12h. Prvi gol je zabilježila strukovna škola (Mile Bašić) te je to bio jedini gol Strukovne škole, dok je Gimnazija zabilježila tri gola (Nikola Rukavina, Rajmond Bučaj i Ivan Štimac) i tako odnijela pobjedu.

Dorotea Kolatahi, 3.b

Druga utakmica je bila između učenika Gimnazije i Strukovne škole koje su se natjecale u odbojci. Sudjelovale su djevojke od prvih do četvrtih razreda. Utakmica je započela u 13h i nakon odličnog igranja s obje strane ipak je pobjedu odnijela Gimnazija.

Foto:D.Kolatahi, Sportska dvorana, Gospić

EPIGRAMI

Prijateljstvo

Glume prijatelje prave,
a iza leđa scene prave.
Marija Sudar, 2.c

Prijatelj je zlato pravo,
ali ponekad zna biti lažno.

Pravi prijatelji su tu za tebe,
a oni lažni samo za sebe.
Katarina Čačić, 2.c

Prijatelja se voli
i kad gubi i kad vodi.
Nikolina Stilinović, 2.c

Ljubav

Ljubav je lijepa,
no ja nisam slijepa.

Nađi onoga pravoga:
maloga, slatkoga, plavoga.
Katarina Čačić, 2.c

Lopta

Okrugla lopta
na sve strane leti ,
al' u onaj pravi smjer
nikako da uleti.
Barbara Bašić, 2.c

Politika

U hrvatskoj se državi svijet ne vrti u krug,
nego lijevo i desno.
Andrija Banić, 2.c

Prolaznost života

Dok nam život pod nogama prolazi,
mi toga svjesni nismo.

Svi smo mi puni života, dok život ne kaže :Dosta!
I tada svi shvate prolaznost života.

Vid Šarić, 2.c

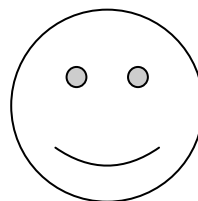
Formule

Formule koristimo za dvije stvari:
za učenje i za utrkivanje.
Petar Konjikovac, 2.c

Nogomet

Nogomet više nije kao prije. Sada uopće nije
važna igra ,nego tko ima ljepše tenisice, ljepšu
frizuru i bolji auto.

Petar Konjikovac, 2.c

TEŠKO ŠTIVO

Marko Domozet

